

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1935 r.

w sprawie zmiany opłat od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty od pojazdów mechanicznych i od niektórych pojazdów konnych, wymienione w art. 6, 7 i 8 ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zmienia się jak następuje:

1) opłatę od pojazdów mechanicznych ciężarowych i traktorów, używanych do zarobkowego przewozu towarów, ustaloną w art. 6 ust. (1) pkt. 3) w

wysokości 35 zł od każdych 100 kg wagi własnej — obniża się do 20 zł;

2) opłatę od pojazdów mechanicznych używanych do zarobkowego przewozu osób poza obszarami jednej gminy:

- a) ustaloną w art. 7 ust. (2) pkt. 1) lit. a) w wysokości 100 zł od każdego miejsca w pojeździe, przeznaczonego dla podróżnego, znosi się;
- b) ustaloną w art. 7 ust. (2) pkt. 1) lit. b), w wysokości 0,40 zł od każdego miejsca w pojeździe, przeznaczonego dla podróżnego, za każdy kilometr dziennego przebiegu, podwyższa się do 0,50 zł a dla pojazdów, kursujących na drogach gruntowych, obniża się do 0,30 zł; na liniach nowych (na które dotychczas nie były udzielane koncesje) stawki powyższe obniża się do połowy na przeciąg jednego roku od daty otwarcia linii; opłata ta w żadnym przypadku nie może przekraczać 150 zł od jednego miejsca;

3) opłatę od pojazdów mechanicznych, używanych doraźnie do zarobkowego przewozu osób poza obszarami jednej gminy:

- a) ustaloną w art. 7 ust. (2) pkt. 2) lit. a) od pojazdów, posiadających do 6 miejsc dla podróżnych, w wysokości 100 zł od każdego z tych miejsc — obniża się do 75 zł;
- b) ustaloną w art. 7 ust. (2) pkt. 2) lit. b) od pojazdów, posiadających więcej niż 6 miejsc dla podróżnych, w wysokości 200 zł od każdego z tych miejsc — obniża się do 150 zł;

4) opłatę od pojazdów konnych, z wyjątkiem używanych doraźnie, ustaloną w art. 7, ust. (2) pkt. 3) w wysokości 20 zł od każdego miejsca, przeznaczonego dla podróżnego, podwyższa się do 40 zł dla pojazdów, posiadających do 4 miejsc dla podróżnych, i do 60 zł dla pojazdów, posiadających więcej niż 4 miejsca dla podróżnych; stawki powyższe obniża się do połowy dla pojazdów, kursujących na drogach gruntowych;

5) opłatę od pojazdów konnych, używanych do zarobkowego przewozu towarów poza obszarami jednej gminy, ustaloną w art. 8 ust. (2) w wysokości 9 zł od każdych 100 kg nośności, podwyższa się do 10 zł, a dla pojazdów kursujących na drogach gruntowych obniża się do 5 zł;

6) rowery z przyczepkami motorkami, o pojemności cylindrów do 100 cm³ zwalnia się od opłaty, ustalonej w art. 6 ust. (1) pkt. 4);

7) od pojazdów mechanicznych i przyczepek na kołach z obręczami półpneumatycznymi opłata ustalona w art. 6 z uwzględnieniem zniżek, wprowadzonych rozporządzeniem niniejszym, podlega podwyższeniu o 10%.

§ 2. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Komunikacji i Skarbu w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i innymi interesowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 września 1935 r.

Prezes Rady Ministrów: *W. Sławek*

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*
